

Boje se, da je najmanj 100 mornarjev utonilo na jezeru

Med utopljenimi so štirje Clevelandčani. Kot kažejo zadnje vesti, je vihar razbil šest ladij, štiri tovorne parnike in dve ribiški ladji.

Michiganjsko jezero se je zomirilo in reševalne patrulje se podale na vse strani, da bi našle pogrešane ladje ali mornarje. Vendar je bilo do sedaj, ko so se ne ve. Kolikor se more ugotoviti sedaj, bo znašalo število žrtev tega silnega vetra do 100. Sprva so bile na jezeru štiri ladje kot po navadi, zdaj je pa to število naraslo na šest, štiri tovorne ladje in dva ribiška čolna. Parnik "Haven", ki vozi gazolin, se že 36 ur ni javil. Na obrežju pri "Haven" so našli eno veslo, ki je bilo v streho krmarjeve hiše. Vse te stvari imajo vtisnjeni imena te ladje.

Voda je vrgla na breg pri Ludington 16 trupel. Po rešitvi pasovih se je zaznalo, da so bili to mornarji z ladij Davock in Anna C. Minch. Več od pogrešanih ladij je bilo na zadnji vožnji pred zimo. Mnogo ladij, katere je vihar zajel na jezeru, prihaja zdaj v pristanišča, toda vsaka je kolikor toliko poškodovana. Mornarji pripovedujejo, da je divjal veter v tem viharju do 126 milj na uro in da tako strašnih dvoh dni še ne pomnijo na teh jezerih.

Antije v Berlinu so v tajnost

Berlin, 13. nov. — Sovjetski parnik Molotov se je danes pojavil v Adolfu Hitlerjem. To je bil že Molotovov razgovor s Hitlerjem. Vse razgovore ali pogajanja, ki se, ni znana. Nocoj bo na banketu gostili ruske odposlance. Na banketu so razni govorci poudarjali veliko prijateljstva med Nemčijo in Rusijo. Zjutraj je bil Molotovov razgovor s feldmaršalom Ribbentropom, ki mu je podal sliko o vojaški moči in na ekonomski položaj Nemčije.

Baraga 1317 COF

15. novembra se vrši mesečna seja ob 7:30 zvečer. Na navedenih prostorih. Na vsak član naj sam sebi priredi se ne bo udeležil seje in ne bo navzočih mogoče ne bo prisotni.

OPIS DRAME NA VISOKEM MORJU

Če smo že, kako se je anširala ladja Jervis Bay, bila oborožena, postavila nemški bojni ladji in se žrtvijo, samo da je dala priliko 29 angleških trgovskih ladij, ki se pred nemškimi ladjami. Olander, poveljnik švedskega parnika, opisuje potek boja sledeče: "Bilo je nepopisnega in nikdar ne pozabil. Hrabrosti povabil Jervis Bay se imamo za našo. Sme se pa vrnil čez pet ur na bojišče in vzel na krov potopljene ladje, ki je bila na popisuje častnik reševalke, ki ne more pohvaliti svojega kapitana, ki je bil izgubljen v boju in se je potem potopila. Vred. Je ob 4:50, ko smo začeli nemško ladjo, ki je v čipu odprla na nas topove. Tako smo odgovorili

ington, Mich. Kanadski tovorni parnik Novadoc je vihar vrgel na pečine in 25 čevljev visoki valovi so odnesli s krova dva mornarja. 17 mož so rešili potem, ko so se več kot 24 ur oprijemali dela ladje, ki je še mrel iz vode.

Voda je vrgla na breg pri Ludington 16 trupel. Po rešitvi pasovih se je zaznalo, da so bili to mornarji z ladij Davock in Anna C. Minch.

Več od pogrešanih ladij je bilo na zadnji vožnji pred zimo. Mnogo ladij, katere je vihar zajel na jezeru, prihaja zdaj v pristanišča, toda vsaka je kolikor toliko poškodovana. Mornarji pripovedujejo, da je divjal veter v tem viharju do 126 milj na uro in da tako strašnih dvoh dni še ne pomnijo na teh jezerih.

Še na mnogo let!

Nas spoštovani g. sodnik Frank J. Lausche praznuje danes 45-letnico svojega rojstva. Njegovim mnogobrojnimi prijateljem in občudovalcem se pridružujemo i mi ter mu tem potom izražamo iskrene čestitke s željo, da bi ga Bog ohranil slovenskemu narodu kot voditelja še mnogo, mnogo let. Bog živi, Frank!

V pojasnilo

Pred nekaj tedni smo na tem mestu zapisali, da je slovenski odvetnik, Mr. William J. Kennick izdal svoje tiskovine, ki niso nosile unijskega znaka. Mr. Kennick pojasnjuje, da je dozdaj še vedno naročil tiskovine v unijskih tiskarnah in tudi one, radi katerih smo pisali. Toda tiskarna, Dirva Publishing Co., ni dala na tiskovine unijskega znaka, ker ga Mr. Kennick ni izrecno zahteval. Toda pozneje je Mr. Kennick zahteval unijski znak na vsa ostala tiskovina, kar nas zelo veseli.

tudi mi, nato smo pa okrenili našo ladjo tako, da smo prišli med Nemca in med naše ostale ladje, katerih je bilo 38, vozeč blago iz Kanade v Anglijo. Naš kapitan je dobro vedel, kaj nas čaka, toda ni okleval.

Naenkrat dobi naša ladja kroglo v trebuh in skoro v istem času je izbruhnil na ladji požar. Toda posadka je kar naprej obdržala Nemca s krogli. Drog, na katerem je visela naša zastava, je nemška krogla odbila. Nek naš mornar je splezal na jamar in pričvrstil drugo zastavo. Videl sem našega kapitana, ki se je opotekal proti poveljniškemu mostu. Malo prej mu je nemška krogla odbila desno roko.

Končno smo dobili povelje, da zapustimo potapljačo, ladjo. Vsi razen enega rešilnega člana so zgoreli. Zasedli smo istega in štiri splave. Tedaj so nas pa Nemci začeli obsipati s šrapneli, hoteč nas vse pobiti še v čolnih. Bilo je grozno, toda ponosni smo bili na svoje delo.

Slovenski misijonar umrl

V pondeljek je umrl v Minnesoti misijonar Rev. Simon Lampe, ki je bil rojen 5. decembra 1865 na Brezovici pri Ljubljani. Njegov oče je bil železniški čuvaj, doma iz Črnega vrha nad Idrijo. Leta 1883 je prišel z Rev. Buhom v Ameriko, kjer je stopil v benediktinski red. Že drugo leto ga je škof poslal v indijansko šolo opatije sv. Janeza v Collegeville, Minn., kjer je učil mlade Indijance Chipewa rodu. Dne 1. novembra 1888 je bil posvečen v mašnika v St. Cloudu, Minn., 5. novembra je pa pel novo mašo pri sv. Štefanu v Brockway, Minn. Od tedaj je vedno misijonaril med Indijanci v severni Minnesoti.

Indijanci so Rev. Lampeta vzljubili kot lastnega očeta in mu nadeli ime "Ga-Minotagos," kar pomeni pevec. Gladko je govoril vsa indijanska narečja, saj je med njimi deloval nad pol stoletja. Večino prostega časa je porabil v to, da je pisal angleško-indijanski slovar.

Naj bo pokojnemu slovenskemu misijonarju ohranjen blag spomin v analih ameriške Slovenije in mirno naj počiva v ameriški zemlji, katero je tako ljubil.

Poljski poslanik se je odpovedal uradu

Washington, D. C. — Grof Jerzy Potocki, ki je bil štiri leta in pol poslanik za Poljsko republiko, se je odpovedal uradu. Svojo odpoved je naznanil poljski vladi v London. Kdo bo njegov namestnik, se še ne ve. Dasi je Poljska okupirana od Nemčije in Rusije, pa je vlada Zed. držav priznala poljskega poslanika, ki je zastopal svojo vladu v Londonu. Tudi njegovega namestnika bo vlada Zed. držav priznala, ki ima tudi še vedno svojega poslanika za Poljsko, Anthony Biddla, ki se začasno nahaja v Zed. državah.

Jutri bo pa za otroke!

Pri fari sv. Lovrenca se prične nocoj ogromni bazar v prostorih pod novo cerkvijo. Vsak večer se bo oddajalo lepe in koristne stvari, da jih bo vsak vesel. Jutri popoldne, to je vse popoldne, bo pa bazar samo za otroke. Dajalo se bo samo take stvari, ki jih imajo otroci posebej radi. Imeli bodo mnogo lepe zabave, zato naj jih starši pošljejo s par centi na bazar. Napravili jim bodo s tem mnogo poštenega razvedrila.

Odpeljan v bolnišnico

Štefan Stefančič iz 898 Rudyard Rd. je bil včeraj zjutraj odpeljan v Glenville bolnišnico. Pri delu v White Motor Co. mu je nenadoma prišlo slabo. Upamo, da ne bo kaj hujšega.

Zadušnica

V petek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Viljemom Virantom. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Koledarji Ave Maria

V knjigarni Jos. Grdina, 6113 St. Clair Ave. dobite koledarje Ave Maria za leto 1941.

Iz bolnišnice

Frances Culkar, 8709 Rosewood Ave. se je vrnila iz bolnišnice in prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu. Zahvaljujemo se za poslane cvetlice in obiske v bolnišnici.

Hitler je odprl trgovino

London. — V nekom angleškem mestu, katerega ime cenzura zamoči, je bila zgrajena zadružna prodajalna. Vse je bilo pripravljeno za slovesno odprtjo. V noči pred odprtjo so pa nad mestom razsajali nemški bombniki. Tudi novo zgrajena prodajalna je izgubila vrata in vsa okna. Poslovodja je zjutraj namestil v razbito izložbeno okno velik napis: "Odprto po Hitlerju!"

NAJNOVEJŠE VESTI

BERLIN, 14. nov. — Sinoči so prihrumeli nad Berlin angleški bombniki in začeli metati bombe kmalu zatem, ko je bil končan razgovor med ruskim komisarjem Molotovom in Hitlerjem. Poročilo trdi, da angleški letalci niso mogli prodreti do sredine mesta, ampak so bombardirali samo predmestja.

SALONIKI, 13. nov. — Več tisoč italijanskih Alpinov blodi po prelazih in presekah gorovja Pindus. Grki so jim zaprli vse izhode in zdaj jih grške patrulje pridno love. Na stolice jih pade vsak dan Grkom v roke.

Predsedniška kampanja je bila draga

Washington, D. C. — Edward J. Flynn, načelnik demokratske stranke, je rekel, da je tako Roosevelova kot Willkieva kampanja veljala mnogo nad \$3.000.000. Republikanci so pa to trditev odločno zavrnili rekoč, da je republikanski narodni odbor potrošil samo \$1.600.000 od 1. julija do volitev. Toda v celem letu 1940 so pa razni klubi potrošili mnogo več, zlasti Willkievi demokratski klubi, nad čemer pa republikanski narodni odbor nima kontrole. Postavno nobena politična stranka ne sme potrošiti v kampanji nad tri milijone dolarjev.

Nov grob

Včeraj zjutraj je nagloma preminul dobro poznani rojak Frank Fier, star 76 let. Stanoval je na 813 Alhambra Rd. Doma je bil iz Družinske vasi pri Beli Cerkvi na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Tukaj zapuščena hčere: Louise, poročeno Krogger, Josephine, poročeno Heisterman, Marion, poročeno Schmitt in Antoinette, poročeno Schulz; ter pet sinov: Franka, Antona, Louisa, Augusta in Johna, sestro Ano Skrobot, pastorko Mary, poročeno Wilson, tri pastorko: Joseph Pintar, Louis Champa in Rudolph Champa, v stari domovini pa zapuščena sestra Rose Perse. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 9:30 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in potem na pokopališče sv. Pavla. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Na operacijo

Mrs. Mary Germ iz 1268 E. 172nd St., je bila odpeljana v Women's bolnišnico, kjer je včeraj srečno prestala operacijo. Obiski so dovoljeni. Želimo ji, da bi se kmalu boljšega zdravja vrnila domov.

Hitler in Stalin se bosta v kratkem sestala

Belgrad, Jugoslavija. — V belgrajskih političnih in tujezemskih krogih se z vso gotovostjo zatrjuje, da se bosta Hitler in Stalin v kratkem sestala. Na tem sestanku si bosta diktatorja segla v roko na političnem in ekonomskem sodelovanju Moskve z Berlinom in Rimom. Ta sestanek bo posledica obiska ruskega komisarja Molotova v Berlinu. Sestala se bosta pa najbrže kje v podjarmljeni Poljski. Kot se sliši, se bodo vršile takrat velike parade najboljših nemških in ruskih vojaških edinic, katere bodo pripeljali na prostor sestanka z letali.

Vatikan je prepovedal nunciju posetiti kako slavnost za Molotova

Rim, 12. nov. — Papežev državni tajnik je posvaril papežvega nuncija v Berlinu, msgr. Cesare Orsenigo, da bi se udeležil ikakih vsečanosti, h katerim bi bil morda povabljen in ki bodo prirejene v počast ruskemu komisarju Molotovu.

Vatikanski krogi so mnenja, da bo pri teh pogajanjih v Berlinu dobila Rusija proste roke v Mali Aziji in v Indiji, kakor jih je dobila v Poljski in na Baltiku. To zelo skrbi Vatikan, ki je imel dozdaj z dovoljenjem angleške vlade proste roke v teh krajih, kar se tiče misijonskega delovanja.

Dies bo začel odkrivati delovanje nacijev

Washington. — Državni tajnik Hull je dal kongresniku Diesu proste roke, da začne v javnosti razkrivati delovanje nemških konzularnih agentov v Zed. državah. Dies je naznanil državnemu oddelku, da bo začel z javnim zaslišanjem 22. novembra, ako ne bo Hull ugovarjal. Nato mu je ta brzojavil, da ima v tem popolnoma proste roke, ker državni oddelek ni niti preiskovalna, niti sodnijska agencija.

Maršal Polly odstopil

John J. Polly, maršal v Wilkovic, O., ki je marsikateremu avtomobilistu v grenkem spominu, se je odpovedal službi in mestna zbornica je sprejela njegovo odpoved. Polly je bil znan, da je zlasti preganjal motoriste in marsikak dolarček je bil plačan neupravičenim potom, kakor pripovedujejo.

22 obletnica

V petek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Julijo Troha v spomin 22. letnice njene smrti.

Kanarčki

Jutri večer ob sedmih se vrši seja Kanarčkov. Pridite vsi!

Joliet. — Laverne Študel, enajstletni deček, je 5. t. m. izgubil življenje v bližini svojega doma, ko je hotel skočiti na konjski voz s smetjem in je padel pod zadnja kolesa.

Obiščite razstavo

Ves ta teden se vrši razstava slik pokojnega slovenskega umetnika Gregorja Peruška v SND. Vsak večer je tudi prirejen kak poseben program. Narod je prijazno vabljen, da obišče razstavo en ali drugi večer.

Angleži poškodovali 7 italijanskih bojnih ladij

Italija ima zdaj samo še tri velike bojne ladje. — Poleg tega so angleški bombniki prizadeli veliko škodo transportu, ki je bil na potu v Albanijo.

London, 13. nov. — Angleški bombniki so se ravnali po geslu: "Poišči sovražnika, če ne pride ven!" ter so napadli italijansko bojno pristanišče Taranto, kjer so silovito razsajali nad laškimi bojnim brodom. Bombe so prizadele težke poškodbe dvema bojnim ladjama in najbrže tudi tretji, kar ima za posledico, da ima italijanska bojna mornarica samo tri bojne ladje še v plovnem stanju. Poleg tega so Angleži poškodovali dve laški križarki in dve pomožni lažji bojni ladji.

Premier Churchill je bral poročilo mornarice v poslanski zbornici ter smehlja je pripomnil, da bo ta gododek odločil, kdo bo imel oblast v Sredozemlju in da bo našel ugoden odmev po vsem svetu.

Admiraliteta je pozneje še poročala, da so angleške bojne ladje napadle Mussolinijevo brodomlje prav pred njegovimi vrati, ko so zaplule v ožino pri Otranto ter napadle italijanski transport, ki je vozil potrebščine v albansko pristanišče Valona. Angleži so potopili eno transportno ladjo, na dveh je pa izbruhnil požar in sta se gotovo pozneje potopili. Poškodovali so tudi eno izmed križark, ki je spremljala transport. Druga križarka je pa ušla.

Ta udarec italijanski mornarici bo imel za posledico dvojno: 1) Mussolini ne bo mogel nagajati Angležem pri pošiljanju pomoči Grčiji, 2) več angleških bojnih ladij bo zdaj lahko odšlo iz Sredozemlja na lov za nemško skrivnostno ladjo, ki je 11. novembra napadla transport angleških trgovskih ladij na Atlantiku in o kateri sumijo, da je to nemška bojna ladja Admiral Scheer.

Tašča v kovčegu, zet pred sodnijo

El Paso, Texas. — Angel Gaitan, ki ima pekarijo v Los Angelesu, je šel po svojo taščo v Mehiko, da bi jo pripeljal v Zed. države. Hotel je to napraviti brez dovoljenja ameriških oblasti. Stlačil jo je v kovčeg, iste ga naložil na avto in hajd proti meji. Toda v El Paso so ameriški cariniki kovčeg odprli in zaprli so oba, zeta in taščo. Zet bo sojen, ker je hotel vtihotapiti tujezemca v Zed. države, tašča bo pa sojena, ker je hotela priti brez dovoljenja oblasti.

Vabilo na prosto vožnjo

Councilmana Edw. Kovačič iz 23. varde in John W. Gleacon iz 21. varde vas vabita v petek popoldne ob dveh, da se vsedete na nove buse ulične železnice, ki bodo jutri začeli voziti po 79. cesti. Na razpolago bo okrog 10 novih busov. Začetek vožnje bo ob dveh popoldne od St. Clair Ave. in 79. cesti. Vožnja bo do konca te linije in nazaj, ne da bi vas to kaj stalo. Dolgo je trajala borba za ulično železnico, da je odpravila ulične vozove in jih nadomestila z busi. V petek bodo začeli voziti busi tudi na 30. cesti, od St. Clair Ave. do Woodland Ave., kar je izposloval councilman Eddie Pucel. Za 79. cesto sta se pa posebno trudila councilmana Kovačič in Gleacon.

Anglija dobi ameriške moderne bombnike

Washington. Od 80 najmodernejših bombnikov, ki so zdaj v delu, jih bo dobila Anglija 40. To so štirimotorna bojna letala, ki so zgrajena za polete na veliko daljavo in kakršnih nima danes nobena druga država. Bombniki bodo dograjeni pred novim letom in bodo leteli z njimi v Anglijo.

NA LOVU UMRL

Monticello, N. Y. — Thornton Fraser, star 84 let, je oni dan ustrelil lisico, nato se je pa zgrudil mrtev na tla, zadet od srčne kapi. To je bila 149. lisica, ki jo je strastni lovec upihnil. Upal je, da jih bo pred smrtjo spravil v večna lovišča 200.

Zahvala za darila

Andy Kocjan iz 15926 Whitcomb Rd. se, tem potom zahvaljuje vsem sorodnikom in prijateljem za obiske v bolnišnici in na domu, za cvetlice in druga darila ter pismena voščila k hitremu okrevanju.

Glavna vaja

Nocoj ob osmih bo glavna vaja pevskega zbora Lire za koncert, ki se vrši v nedeljo. Prosi se vse pevce in pevke, da bodo točni. Vaja bo v novi šoli sv. Vida.

BANČNI URADNIK JE REŠIL MIKUŠU \$1000

K John Mikušu, 6607 St. Clair Ave., je že dlje časa zahajal nek tujec, ki je rekel, da Mikuša pozna že dolgo. Včeraj je prišel pa še drugi, ki je pripovedoval, da je prodal farmo v Oklahomi in da išče poštenega človeka, ki bi mu spravil denar. Prejšnji "prijatelj" je priporočil Mikuša. Ponovila se je zatem stara pesem. Odšli so na Cleveland Trust banko, St. Clair in 55. cesti. "Farmer" je šel prvi v banko in prišel ven s polno pestjo bankovcev, češ, da

ima \$2.000. Nato naj gre še Mikuš, da bo dokazal, da ima res denar. Ko je hotel Mikuš dvigniti denar, ga je uradnik vprašal, čemu mu bo toliko denarja. Mikuš je vse povedal. Uradnik je poklical policijo, ker je prejel opazil, da je "farmer" samostopil v banko, nato je pa šel zopet ven. Ko je prišla policija, ni bilo ne Mikuševga prijatelja ne farmerja nikjer, a John Mikuš je vložil tisočak zopet lepo v banko.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 268 Thurs., Nov. 14, 1940

Osišče kupuje Rusijo

Če je bil kdo osupnjen nad vestjo, da bo ruski komisar zunanjih zadev, Vjačeslav Molotov, obiskal Berlin, potem je bila to Turčija, ki se je tako zvesto zanašala na to svoje pokroviteljstvo v slučaju, če se bo Hitlerju zahotelo udariti proti Dardanelam. Uradno se sicer Turčija vzdržuje vsakega komentarja glede tega nenadnega koraka Rusije, toda javno mnenje po Turčiji je pa, da jo je Rusija izdala.

Koliko se je Turška zanašala na Rusijo kaže to, da je celo v svoji zavezniki pogodbi z Anglijo vključila pogoj, da ne bo šla nikdar v kako vojno, kjer bi se morala (Turčija) vojskovati proti Rusiji. Dejstvo, da ima Rusija svoje interese na Dardanelah oziroma na izhodu iz Črnega morja, daje turškim državnikom upanje, da Molotov v Berlinu ne bo privolil v kake zahteve Hitlerja, kjer bi bila prizadeta neodvisnost Turčije. Toda to je samo upanje, ki visi na jako tenki nitki.

Koliko se more Turška zanašati na Rusijo zdaj, ko se je ruski premier odzval lokavemu vabilu iz Berlina, se more soditi iz tega, da se je trudil Hitler vse leto, da bi dobil Molotova v Berlin, pa se mu to ni posrečilo. Na vsa prijazna vabila iz Berlina, je bil v Moskvi vedno na razpolago odgovor: "Če hoče kapitalistična Nemčija česa od Moskve, bomo vedno z veseljem sprejeli nemškega zunanjega ministra von Ribbentropa v Moskvi in poslušali njegove prošnje. Toda ne more se pričakovati, da bi ruski komisar zunanjih zadev udaril proletariata vsega sveta v obraz s tem, da bi bil gost Adolfa Hitlerja v Berlinu."

To je bil v Moskvi vedno odgovor na vabila iz Berlina. In danes je komisar Sovjetije, edine "delavske" države na svetu, gost Adolfa Hitlerja v Berlinu, kjer so dali zastopniku svetovnega proletariata na razpolago palačo Bellevue, razkošno palačo kraljev in cesarjev.

Oni, ki prisegajo na rusko sovjetsko vladno, bi pričakovali, da bo šel Hitler v Moskvo, prej, kot bo poslal Moskva svojega zunanjega ministra v Berlin. Toda videti je, da niti Moskva ni mogla pričakovati od Hitlerja, da se bo toliko ponižal, ko vendar hitro predstavnik vlad k njemu, če le migne s prstom. Tako se je tudi Moskva udala Hitlerju in poslala svojega komisarja, ki v vsem svojem življenju ni bil niti enkrat izven mej ruske države, na zakusko v Berlin. Stalin se je udal Hitlerju, glasnik svetovnega proletariata je postal hlapec nemškega imperializma.

S tem, da je Hitler izvalil Stalinovega zastopnika v Berlin, je jasno pokazal, da želi imeti Nemčija proste roke na Balkanu in Bliznjem Vzhodu. Nevarni državniki si to razlagajo tako, da vidi Hitler potem, ko se mu je ponesrečil načrt, da bi zasedel Anglijo pred zimo, na steni zapisano usodno znamenje svojega poraza in konec svoje vlade.

Iz zadnjega njegovega govora v Monakovem je razvidno, kako desperaten je Hitler in da bo napravil še eno potezo v svojem naporu, da premaga Anglijo, ali pa sam podleže. Najprej si je zagotovil Španijo in Francijo, če že ne kot zaveznici, pa mu vsaj nagajali ne bosta. Zagotovil si je Rumunsko, ne da bi se prej o tem posvetoval z Moskvo, kar je zelo razjarilo Ruse. V istem času se je zaletela Italija v Grško, ne da bi tam pokazala kak uspeh. Zima je pred durmi in na Balkanu je slabo vreme za vojne operacije. Zato je bilo treba nekaj naglo ukreniti, si je mislil Hitler.

Ako bi bila Rusija izrabila stisko, v kateri se trenutno nahaja Hitler in bi bila udarila na Nemčijo, bi bilo rimsko-berlinsko osišče v jako opasnem položaju. Zato je treba zdaj Rusijo kupiti za vsako ceno in to brez vsakega odlašanja. Rusijo je treba pripraviti do tega, da bo dovolila prehod nemških čet preko Bolgarije in morda tudi preko Jugoslavije, da bodo pomagali italijanski armadi na Grškem. Taka poteza Hitlerja bi privedla Nemčijo prav pred vrata Rusije, to se pravi pred Dardanele, kar bi pomenilo gotovo vojno s Turčijo.

Tu je treba pa velike previdnosti, si je mislil zviti Hitler. Rusija in Turška sta si nekaj precej na roke in če bi Nemčija zgrabila Turško za vrat, ne da bi za to dobila izrecnega dovoljenja iz Moskve, bi se znalo pripetiti, da bi priskočila Rusija Turški na pomoč. To bi pa gotovo prekrizalo nemške oziroma Hitlerjeve načrte. Ako bo marširala nemška armada na Balkan, mora imeti levo krilo varno. Prav kot takrat, ko je marširal Hitler v Poljsko in si je prej zagotovil, da ne bo Rusija nagajala. Zato je treba tudi tukaj najprej pregovoriti Rusijo, da bo ostala absolutno nevtralna v slučaju, če se pograbitva Nemčija in Turčija. Hitler trenutno najbrže ne more dobiti od Rusije drugega kot zagotovilo, da se ne bo vmešavala v balkanske homotije, če bo Nemčija prebrčala Donavo. Sicer pa Hitler itak ne zahteva drugega.

Zato je pa Hitler poklical ruskega komisarja v Berlin, kjer mu bo obljubil solastnino pri Dardanelah. Če bo Hitler obljubil Rusiji še kaj drugega za njeno nevtralnost, je treba Rusiji samo vprašati in dobila bo, seveda, začasno samo obljube. Hitler je, kot znano, jako radodaren z zemljo drugih narodov.

Zato je jasno, da se zdaj baranta v Berlinu za Balkan. Če bo Rusija privolila, da sme Hitler peljati svojo armado čez Donavo, potem je odstranjena zadnja ovira. Hitler se je bal za to podjetje samo še Rusije, ker Jugoslavija in Bolgarija ne pomenita za nemško armado nobene ovire.

BESEDA IZ NARODA

Malo pojasnila

Pred par tedni se je vršil drugi skupni sestanek hišnih posestnikov in stanovalcev stanujočih na Addison Rd. in v bližnji okolici, kjer je čuti razbijanje iz "hammer shop," ki se nahaja na Addison Rd. in Met-ta Ave.

Kdor se je udeležil teh dveh sestankov, bo vedel, da je bil izvoljen odbor petih mož, ki so se obrnili na vodstvo tovarne in poizvedeli, kaj bi bilo mogoče ukreniti, da se omeji vsaj nočno razbijanje, ko so ljudje pri počitku.

Odbor je poročal na zadnjem sestanku, da se je sestal s predsednikom tovarne, kateri je obljubil, da kakor hitro bo dogotovljeno delo na novem kotlu, ki ga sedaj postavljajo, da bo takoj ustavljeno nočno delo v tej tovarni in to se bo zgodilo krog 1. decembra, 1940, če ne prej.

Želim, da me vsak pravilno razume in da bo vsak vedel moje stališče v tej zadevi. Vse, kar je v moji moči pomagati prebivalcem v tej okolici, da se ustreže njihovi zahtevi, da bo omogočen pošten počitek ljudem vsaj v nočnem času, bom storil in to brez vsakega posebnega plačila. Torej za moje delo ne bo treba nikomur plačati niti centa.

Seveda je pa slučaj drugačen, če bi omenjena tovarna ne držala svoje obljube, katero je dala odboru, potem bi bilo pa treba podvzeti druge korake, kjer pa bi bili morebitni stroški in to pa bo odločil odbor pet mož, katerega tvorijo: Mr. John Prince, Mr. Mike Juratovac, Mr. Joe Lunder, Mr. Mike Jalovec in Mr. Simon. Kar bo ta odbor sklenil, bo predno bi povzel kakšno nadaljno akcijo, zopet obvestil vse prizadete in zainteresirane in to stvar in to bo na skupnem javnem sestanku, ki bo sklican takoj, ko bo odbor uvidel potrebo zato.

Naj to velja v pojasnilo vsem ki se za stvar zanimajo. Vam udani,

Edward J. Kovacic,
councilman 23. varde.

Mlad. pevski zbor vas kliče

Zlata jesen se že bliža k zatonu. Rumeno listje je že skoro odpadlo. Med nami stojijo mala in mogočna drevesa, z golimi vejami. To je edina obramba, da jih močni zimski sovražnik ne polomi k tlom.

Ravno tako se lahko zgodi z našimi organizacijami, pa naj bo ene ali druge vrste, ako se zanje ne postavimo v bran. Najbolj so v nevarnosti dramski in pevski zbori. Ker jim sovražnik preti od vseh strani. Sedaj pa pride vprašanje, kako se ta sovražnik zatara? To je prav lahko. Samo imeti moramo dobro voljo.

Sezimo po vstopnicah in zasidmo vse sedeže v dvorani, prihodnjo nedeljo ob 3. uri popoldne v SDD na Waterloo Rd. Ker nas v resnici misli mladina presenetiti s spevoigrjo "Spomini," karo tudi z umetnimi in narodnimi plesi. To bo nekaj izvanrednega. Kaj takega še ni bilo na odru, od slovenske mladine. Seveda vse to je spojeno z ogromnim delom.

Odvisno je sedaj samo od nas, da jim damo pripoznanje s tem, da jih posetimo. Petje bo pod vodstvom Mr. L. Semeta, Igro in ples bo pa režiral Mr. John Steblaj.

Uverjen sem, da kdor bo na tej prireditvi, mu ne bo izlepa ušlo iz spomina. Mislili si bomo, vse je mogoče, samo trdne volje je treba. Upam, da teh malčkov klic ne bo brez pome-

na. Ta glas naj poleti na vse sosedne naselbine. Posebno vabim naše sosedo "Ljubljancane," ker upoštevati moramo, da tudi Collinwoodčanje, posebno starši teh otrok, niso zadnji za poset euclidske prireditve, pa naj bo taka ali taka. Zatorej s tem boste pokazali, da jih upoštevate.

Poleg vsega, kar se nam obeta, bo pa tudi eden srečen. Ker dalo se bo nagrado "\$5 permanent wave." Darovala ga bo Miss Alice Artel. Ona je pianistinja pri teh zborih od začetka in še danes. Kakor že dobro znano, vodi ona svoj lastni salon na 1811 E. 79th St. in Houh Ave. Zatorej bi apeliral še enkrat na vse. Pridite in pokazite mladinskim zborom, da upoštevate njih delo in da ste zato, da še zanaprej pojejo.

Naj domi slovenska pesem še mnogo let! S pozdravom!
G. Nagode.

Čestitke k 25 letnici

"Dan je dolg, a leto po vendar hitro mine." Tako se glasi pregovor. Zdi se mi pa, da je tudi leto dolgo, posebno še če je slabo, pa 25 let tudi hitro mine.

Tako bo minilo 22. novembra 25 let, odkar sta v cerkvi sv. Lovrenca (1915) stopila pred oltar Mr. in Mrs. Josip Novak iz 80. ceste. Oba sta zelo poznana in priljubljena v naši naselbini. Mr. Josip Novak je doma iz vasi Rožempel, fara Dobernič na Dolenjskem. Kakor mi vsi, ki smo prišli iz stare domovine, tako si je tudi Jože mislil, ko je bil še v starem kraju: "V Ameriko bom šel, tam si bom v kratkem času prislužil veliko denarja in se bom potem vrnil domov bogat."

Tako se je leta 1903 poslovil od hišice očetove, staršev, prijateljev in sorodnikov. Še en pogled na malo rojstno vasico svetniškega škofa Barage in nato pa jo je mahnil na Veliko Loko na postajo, od tu v Ljubljano in tako dalje naprej čez široko lužo v deželo, kjer se živi vse bolj veselo.

Precej časa je nosil fantovsko zastavo, skoro ves čas v Clevelandu (v Newburghu). Čakal je in čakal, toda tistega zaželjenega bogastva ni hotelo biti od nikjer kakor si ga je predstavljal še doma.

Leta 1915 pa je sprevidel, da je bogastvo le v srečnem zakonskem življenju. Oziral se je na desno in levo, da bi kje uzel bogastvo svojega srca. Slučajno ali po božji previdnosti je zagledal Kočvarjevo Miciko. Ta pogled je imel za posledico, da ju je Father Oman zvezal tako trdno, da tista vez še danes prav dobro drži. Zanimivo je tudi to, da je bil to drugi par, ki ga je sedanji gospod župnik Oman poročil še v stari cerkvi sv. Lovrenca.

Gospa Marija Novak je bila rojena v Clevelandu in kot šestletno deklico so jo bili starši odpeljali v staro domovino. Kot 19-letna dekle pa je prišla zopet nazaj v svojo rojstno domovino.

Mr. Novak je zelo agilen v cerkvenem odboru. Največje njegovo veselje je, če more kaj storiti za korist cerkve. Mrs. Novak pa je prav pridna, kadar je treba prodajati po hišah vstopnice za razne prireditve. Bog je blagoslovil njiju zakon, da se jima je rodilo sedem otrok. Od teh sta dva umrla še v rani mladosti, katere čakata pri ljubem Bogu, da kadar bo poklical očeta ali mater, da bosta pohitela naproti. Ostalih pet pa je še živih.

Mrs. Novak je tudi ustanovnica društva sv. Rešnjega Telesa, ki tudi letos praznuje 25-letnico obstanka. K vsem številnim čestitkam, katere bosta sprejela, se pridružujem tudi jaz in vama želim vse najboljše. Naj vama sije sonce sreče in naj vaju spremlja božji blagoslov še nadaljnjih 25 let. Kakor pa vam pride na pot kakšna nezgoda, tedaj pa se ozri ta na sv. križ in si misli, da je tudi On veliko pretrpel in vse to iz ljubezni do nas. Ko bo pa prišel čas ločitve s tega sveta, pa naj pride božji poslanec in naj odpelje vajini duši v nebo k svojemu Stvarniku. Želim pa, da bi se to ne zgodilo še tako hitro in želim, da bi počakala še vsaj 25 let, da bi ob poroki zlati, bili zopet zbrani svati.

Tako vama želim jaz in vajini številni prijatelji!

J. Resnik.

Zahvala po volitvah

Pretekla volitve so prinesle mnogo presenečenja, razočaranja in nekaterim kandidatom so dokazale, da ljudje za nje ne marajo. Pokazalo se je, da dobro organizirana politična grupa lahko klubeje mestnim časopisom, to je, ako ima na svoji listi dobre in zmožne kandidate. Predsednik Roosevelt je bil izvoljen kljub temu, da je bilo 75 odstotkov velemedskih časopisov proti njemu. Večina ameriških državljanov je glasovala zanj, ker mu zaupa, ne glede na tretji termin. Prejšnji governor, Martin L. Davey, je bil poražen za governorja, ker so mnogi pristaši Sawyerja maščevali nad njim, zaradi poraza Sawyerja 2 leti nazaj. Ohiski demokratje si bodo morali poiskati novega kandidata za governorja, ker zaradi sovražstva med pristaši Daveyja in Sawyerja bo enemu ali drugemu izvolitev nemogoča. Seveda bo Mr. Davey kot tak še vedno igral važno vlogo v državni politiki. Naš presrečni župan Burton, ki se je povzpelo od slave, ker se udeležil vseh poedin v okolici, je lahko spoznal, da ni tako priljubljen kakor ga časopisi predstavljajo. Izvoljen je bil z malo večino. Šerif O'Donnell je tudi srečno prodrl skozi kljub vednemu bombardiranju na njegov dober rekord v svojem uradu potom lokalnih mestnih časopisov. Za zmago vseh čemokratskih kandidatov v Cuyahoga okraju se mora v veliki meri pripisati zmožnemu načelniku demokratske stranke, Ray T. Millerju. Pokazal se je zmožnega strtni razkosane demokratske grupe v eno močno organizacijo in privesti jo do zmage. V naši 32. vardi so dobili veliko večino glasov vsi kandidati na demokratski listi. Največ glasov je bilo oddanih za predsednika Roosevelta. Roosevelt je dobil 14,665 proti 5075 za Willkieja. Najbolj se je odrezal precink "M." Za Roosevelta je bilo tam odanih 1018 glasov 87 za Willkieja. Vsi precinkni načelniki so pokazali, da se s trdim in vztrajnim delom doseže zmaga. Seveda so se slovenski precinkti kot običajno najbolj odrezali. V dolžnost si štejem izreči javno in iskreno zahvalo vsem volivcem in volivkam 32 varde kakor tudi precinknim načelnikom, odbornikom in članstvu slovenskih demokratskih klubov za njih požrtvovalno sodelovanje. Kot demokratski vardni vodja želim vašega sodelovanja tudi v bodoče, da bomo zopet pokazali našo moč v prihodnjih županskih volitvah, posebno, če bo hofel sprejeti kandidaturu naš sodnik Lausche.

John Rožance.

Vsak človek, ki doseže starost 70 let, je v tem času prespal povprečno 23 let. Pri tej starosti je približno 13 let govoril, šest let jedel in v ostalem času pa je delal.

Zagonetna smrt lovca bisernih školjk

V japonski prestolici Tokiju govorijo vsi ljudje o potapljaču Masaru Matsumi, ki je z ribiško ladjo odšel na lov na biserne školjke. Pred otokom Darlejem se je spustil v globino morja. Pogreznil se je 75 m globoko. Čez nekaj časa je dal potopljač znamenje, naj ga potegnje kvišku. Toda pomorščakom se je čudno zdelo, da je Matsuma tako težak.

Ustavili so dviganje in malo počivali. Nato pa so znova skušali dvigniti in spet so počivali. Po daljšem trudu so z veliko težavo potegnili potapljaško napravo na površje in so se silno začudili, ko so opazili, da je potapljač med dviganjem izginil. Namesto Matsume so potegnili iz morja samo potapljaško čelado in oprsje in zvrhano košaro bisernih školjk. Nekaj potapljaških tovarišev se je nemudoma spustilo pod vodo, da bi poiskali tovariša, toda o njem ni bilo ne duha ne sluha. Domnevajo, da je postal Matsuma pod vodo žrtev neznane pošasti, ki ga je omrežila s svojimi lovskimi in iztrgala iz potapljaškega oklepa.

IZ PRIMORJA

Koper, septembra 1940. — Tržaški listi so prinesli te dni dolg seznam imen prekršilcev zateknitvenih odredb iz Marezig. Hrepelj-Kozine in Šmarja nad Koprom. Listi pripominjajo, da je to prvi seznam in je torej treba pričakovati še nadaljnjih, pri tem pa ne objavljajo višino denarnih kazni, ki so gotovo občutne. V Trstu so take prekršilce kaznovali s 300 li-rami globe, ter je pričakovati, da kazen v tem primeru ne bo gotovo manjša. V Marezigah je bilo kaznovanih 28 domačinov v Hrepelj-Kozini 10, v Šmarju pa 27.

Trst, septembra 1940. — Ministrski predsednik Mussolini je odredil kmetijskemu ministru smernice, po katerih se bodo morale ravnati cene žita v l. 1940. Cena, ki jo je vladni predsednik odredil za krušno pšenico, znaša sedaj 187 lir za stot, rižu 130, koruzi 120, ovsu 135 lir. Če primerjamo te cene z lanskimi, se je podražilo žito sedaj za več kakor 20 odstotkov.

Letina na Kobaridu. Letošnja letina ni prav nič zadovoljiva. Vreme je bilo preveč deževno, da bi bilo ugodno za raščo in zorenje raznih poljskih pridelkov. Preglejmo nekoliko razne pridelke! Pšenice pri nas sploh ne sejemo veliko. Še tista, kar smo jo posejali, je obrodila slabo, dala je komaj eno tretjino kakor druga leta. Sena smo nakosili veliko in je v tem pogledu letina še dokaj dobra; škoda samo, da je bilo ob času košnje slabo vreme: bilo je težavno spravlanje in mnogo blaga se je pokvarilo. Otava je sedaj lepa, zaradi dežja je pa ne moremo posušiti in pobrati. Sadja je malo, skoraj nič. Mrzlo spomladansko vreme je vzelo sadje že v cvetju in še prej. Krompirja smo pridelali manj kot lani. V bolj močvirni zemlji je slab in gnije, v pšeni je boljši, v celoti pa je pridelka za eno tretjino lanskega. Ajda je bila povprečno dobra in smo z njo še zadovoljni. Koruza je lepa, čaka pa na dozorev; če ne bo sonca ne bo dozorela in bo slaba. Drugi pridelki kot repa, kapus so slabši kot lani. Skratka: letina je uboga, za kmeta nič vesela.

Za otroke padlih letalcev. V Italiji imamo dva zavoda, ki skrbita za vzgojo sirot padlih letalcev. V Šempetru pri Gorici je zavod za dečke, v Loretu je pa zavetišče za deklice. Osiroteli otroci dobijo v teh zavodih popolno oskrbo, šolski pouk obisujejo pa na javnih šolah.

Načelnik vlade in fašizma je 50 dni naklonil obema zavodoma 50 tisoč lir podpore.

Če verjamete al' pa ne

APRIL V MEDENIH TEDNIH

(Nadaljevanje)

Po prerekanju sem in tja je Martin odločil. Šli so takoj v cerkev. Boter je izbral otoku ime Martin in ga sprejel v svojega varovanca. Po katekizisu so šli v gostilno, kjer je bil Martin bogato gostio. So se gostili že eno uro, je Martin vstal in rekel, da ni za otoka nič kaj dobro v zakajenju, bi in da ga nese svoje ženi Ivanki, ki bo neizmerno vesela, da bo videla njegovega krščanskega otroka na dom. Nese ji otroka na dom, pa takoj zopet vrne. Popoldne pa nesel otroka domov. Zupnik se je malo mrdal, babica se ponujala, da ponese otroka ma k Ivanki, toda že je Martin blazino v naročju in korakal s spečim fantičem iz vrata. Pet minut pozneje je bil doma v svoji hiši.

Žena Ivanka je bila že v skrbih, kje se je njen tako dolgo zamudil. Toda hiše si ni upala, ker se je da bi ji vpričo tujih ljudi niti brati levite. Verjeto da je šel v gostilno, kjer se na jezo opil. Potem bo dobil Če ga je imel namreč kapljilo preveč, je bil vedno nate volje. S tem se je tolažila. Ko je stopil na mož skozi vrata, položil no na mizo in odgrnil svileno odejo, se je glasno vzela:

"Za božjo voljo, Martin, pa imaš tukaj?"
"Pač svojega krščanskega dega Jernejčkovega pobila je postal ravnokar iz trdnjega pogana kristjan."

"Jemnasta, jemnasta!" vendar ni mogoče, saj ja ...
"Da, nalagala si me in hoteli poslati po april. Sedaj si bila ti upejala, v strošno me je ujezilo, prišel v župnišče in ni bil nikogar. Potem sem se vil k Jernejčkovim, da kako je. In če volka kiče teče. Ravnokar je dospel nejkovim pričakovanj Nameravali so ga dati šele jutri, toda ker sem bil vopečenega kristjana."

"Jemnasta, jemnasta!" pa čudovito! Tebi se vsaka prav obrne, ti imajo povsod srečo. Kako je rokovalo materjo, s svaki, "Sijajno! Vse v redu. te pozdravlja in je prideh kmalu k njej."

"Sedaj bi pa skoraj la. Martin, kako je ime ku."

"Pankracij mu je ime." "Pojdi, pojdi, ti burk vendar ni nobeno krščansko ime. Ne boš me potegnili vi april se celo ne. Sedaj vej zares, kako mu je ime?" "Pankracij ima ime, pa izmed ledenih terjakov, nalašč zaradi tebe sem ga krstili na to ime, ker si me teta potegnili. Če ne verjamete, pa vprašaj župnika."

Šele po daljšem zatratje mu je verjela. Nato se je nila k otroku.
"Prav lep otrok je, Bog obvari, prav ljubeč in otročiček. Toda poglej, sestrin v svaku pa ni niti podoben. Ima kot ogled lase, ona dva pa imata ob volaso glavo."

"Majhni otroci niso stari nikdar podobni. To pride sčasoma."

"Ne bodi no šema, ali si kdaj slišal, da bi se črni kremenili v svetle?"

(Dalje prihodnjice)

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Zadovoljen sem bil s tovari-
Atlet je bil po poklicu, kakor
sem posnel iz židovega pripove-
danja, pa — oprostite, po mo-
mnenju vsaj — strašno ne-
menen, da je šel za lepim židov-
nim dekletom kar iz Evrope v
Ameriko. In še za takim dekle-
m —! Kot bi ne bilo drugih in
boljših.

Sicer pa sem sodil, da je po-
nenen človek. Čedneje in snažneje
bil oblečen ko drugi izseljenci,
me je prihranke, je pravil žid,
ljub svojemu k razsipnosti in
lakozivosti vabečemu artistič-
nem poklicu. Miren, tih, res-
nen človek se mi je zdel, ko
ga opazoval, — same last-
nosti, ki so ga priporočale. Upal
sem, da bom dobro izhajal z njim
do Lobosa. Okro je bilo od-
no in zrak v kabini je bil pri-
nešen, ko na krovu pod žgocim
necem. Odložil sem prtljago
in se zleknil po postelji, šele na-
črt sem se mislil vrniti na
krov.

Ni bilo dolgo pa so se vrata
odprla in Herkul je vstopil. Mr-
me je pogledal in dejal:
"Sobar mi je pravkar povedal,
da vas je nastanil v moji kabini.
Prav sem celo plačal sam. Pa
sem, da ste Nemec. Naj bo!
vam, da mi ne bode za sit-
nost in nadlego!"

Zelo jasno je povedal svoje
mnenje —
Pa nisem mu zameril. Mož je
brezupno zaljubljen, torej
sem na srečo, in takemu člove-
ku je treba marsikaj odpustiti
in opravičiti.

Nasmejal sem se mu in mu
jazno odgovoril:
"Potrudil se bom, da vam bom
vse tovariši. Posebej še, ker
mi izmed vseh potnikov naj-
bolj všeč." —

Neprijazno se je obregnil:
"Kakaj? Saj me še ne pozna-
te. Čemu tako prilizovanje?"
govorilca nima m
"Ni laskanje, resnica je. Žid
je prepovedoval o vas. Ne bo
vam treba pritoževati nad
mojo." —

"Če hočete, da si bodeva do-
seda, se mi nikar ne pri-
dajate Juditi! Kdor bi se ji
približati, ga zdobim v
mojo." —

"Tudi sem se nasmejal.
Ne bojte se! Na takih potih
se bova srečala!"

"Kakaj pa tistega rezervnega
vojnika niste zdobili v
mojo?" —

"Tudi —! Ste čuli o njem?
Nisem se mi je revček. V čre-
vi in treščice bi se bil razle-
kal pod mojimi pestmi. In razen
da sem vedel, da ni bila njego-
va osebnost kriva Juditine ne-
marnosti, ampak vojaška suk-

"Pa ne govoriva o tem! Naj
stari, kar hoče! Vem, kaj
vam storiti, in nočem slišati
tudi zadevi nikakih nasvetov."
Tudi meni se ne ljubi takih
govorov.

"Pa o židu vsaj bi vas rad
vedel, kako mu je ime in s
se je pečal v stari domovi-
ni?" —

"Kozuhovino je trzil in de-
je posojal na zastavljeno
zelo. Nabral in nagoljufal si
precejšnje premoženje in de-
mu je stopil v neumno gla-
vilo, kakor novo vino."

"Pravi, da bo v Mehiki v krat-
kega bogatel —. Ste tudi vi
mi na misel ne hodi! Tako
govorim pa nisem kakor Ja-
Silberstein. Tako mu je
imel ime. Prepričan sem, da
ni tisti izseljeniški zastopnik
in da čakajo uboge pre-
ne izseljence razočaranja
in nevarnosti, ki o njih niti slu-

Na Drimu

Pred enim izmed onih tur-
ških obokanih mostov, ki je pod
njim z umazanimi penami za-
molilo bučal Drim, ta najbolj
zoprna reka na zemeljskem po-
vršju, pred sončnim zahodom ti-
stega novembrskega dne, ko je
imel zadnji zaščitni oddelek oti-
ti čez in zapustiti zadnje pešeni
domovine, je mostovo poljske ba-
terije molče vkopavalo štiri svo-
ja orožja v breg neke strmine,
pokrite s praprotjo in nizkim
grmovjem. Ko pa je bila izko-
pana jama tudi za zadnje orožje,
takrat je pristopil komandir in
za njim oba vodna oficirja ter
so po vrsti poljubili izlizeane ce-
vi. Potem so drug za drugim po-
ljubili cev tudi vojaki. Nato so
oficirji počakali, da je bilo oro-
žje vkopano, in ko so si vojaki
še brisali z rokavi svojih sežga-
nih bluz oči, so odšli na tisti ve-
liki most, ki je bil brez ograje
in sklizek kakor steklo, nadzi-
rat prehod konj preko njega.

Ta za vruga nevaren prehod,
ki se je vršil po poledici, po naj-
večjem mrazu in ledenem vetru,
je zahteval napore, ki nimajo
primere. Žival je z izbuljenimi
oči in s kopiti, ki so bila ovi-
ta v krpe žepnih robcev, vznemi-
rjeno branila stopiti na most,
s čisto sklonjeno glavo je voha-
la po zemlji, hrzala z nozdrvmi
in nervozno kopala s kopiti ovi-
timi v tiste krpe. In ko sta ji
potem začeli zadnji razkoračeni
nogi drseti, je v zmedeni nape-
stosti in strahu začela zbegano
obstajati ter jo je le še gromko
klicanje, kričanje in zmerjanje
gledalcev okoli mesta poglano
naprej, da je panično zdivjala
dalje in potegnila za seboj svo-
jega vodnika, ki je z eno odre-
venelo roko krepko držal za pod-
bradek uzde, z drugo pa se opi-
ral na zemljo.

In ko se je po takem prehodu
žival na oni strani tresla z za-
čudenimi, žalostnimi očmi, so se

na tej strani oddahnili gledalci,
a se takoj zopet začeli priprav-
ljati za novo napetost in strah.
In šele ko se živčna napetost ni
dala več vzdržati, so prenehali
s prehodom živine in nato so ho-
dili preko mosta pešci ali begun-
ci, ki so imeli ravno tako ovite
noge, po štiri in štiri drže se
pod roko, gledajoč pred se in dr-
getajoč v kolenih.

Potem so prišle na vrsto stroj-
nice in štirje prvi konji so mirno
dospeli na drugo stran. Petega,
nekega nemirnega rjavca, je
previdno peljal sam podnared-
nik, vodja oddelka. Toda konj
se je ustavil in ko jo je dobil z
bajonetom krepko po križu, je
postal še bolj trmast in je obstal
kakor vkopan na mestu. Takrat
potezne oni iz nederja nekakšno
dolgo, umazano brisačo ter za-
veže živali, na kateri se je tres-
el sleherni živec, oči. Ko jo na-
to požene, gre mirno do srede
mostu, tam pa se prav na vrhu
oboka naenkrat ustavi in takoj
poklekne na prvi nogi, ki sta ji
izpodrsnili. V tem trenutku za-
buči okoli mosta tisoč nesmisel-
nih klicev. Hoteli so pač opozo-
riti moža, a so ga le spravili iz
sebe. Zmeden zaradi tega divje-
ga kričanja ni več vedel, kaj de-
la, stopi korak nazaj ter z vsi-
silo udari s konico svojega škor-
nja živali, ki je bila na kolenih,
v lakotnice. — Ta se poskuša
vzravhati ter se krčevito upira
in vleče, a se ji ne posreči. Z
drugim, izredno požrtvovalnim
naporom pa se dvigne ter se bli-
skoma in obupno vzpne; tisti tre-
nutek pa tudi naenkrat in ne-
rodno zdrsne z zadnjimi noga-
mi, grozno jo izpodnese, da sune
moža s prsmi v prsi ter se z njim
vred zvali preko roba mostu v
oni prepad. Mož, ki je odletel
prvi, pade v vodo kakor kaka
cunj, ki jo je kdo vrgel, in se
potopi. Žival, nad katero se je
vila brisača, ki je bila odve-
zala z oči, pade na isto mesto, se
tudi potopi, a se prva pokaže na

površini, divji tek vode jo odne-
se s seboj in z izbuljenimi očmi
ter razširjenimi nozdrvmi po
reki navzdol. Potem vrže voda
na površje tudi moža, ki zakrili
poln groze in z nekakim pridru-
šenim grdim krikom zamahne
nekajkrat z rokami ter se zopet
izgubi pod vodo.

V tem trenutku sezuje eden
izmed onih treh oficirjev, ne da
bi tudi za hip obrnil oči od tiste-
ga mesta, kjer se je izgubila
glava, v vsej naglici škornje,
tako da je krepko uprl ostrogo
ob konico prstov, nato vrže s se-
be plašč, bluzo in kapo ter zdre-
vi kakor blisk na breg.

Breg, ki je za trenutek one-
mel, zavriska sedaj znova v pre-
trganih, burnih in nesmiselnih
klicih.

Oni oficir stopi v vodo ter
začne hoditi po njej pokonci sto-
je in jo rezati s krepkimi steg-
ni. Nato zagazi vanjo preko pa-
su in razmahne z orjaškimi ro-
kami levo in desno. Šele ko mu
seže voda do ramen, se naen-
krat skloni naprej in takoj nato
izginejo njegovi črni lasje s ši-
rokimi belim vratom in umazani
peni valov. Glavo zgrabijo ti-
sti razburkani valovi, kalni in
o norosti nagli, ter jo začno dvi-
gati in spuščati kakor žogo; na-
enkrat pa se ta glava visoko
vzpne in zadrži sredi tistega pe-
nastega in burnega vrtinca, se
strese in nepremično trdno obi-
satne sredi vode. Pred njo in
vse okoli nje je štrlelo razmeta-
no sem ter tja mokro in ostro
kamenje, ki so se ob njega raz-
bijali v vrtoglavih vrtincih za-
sopli umazanosti in penasti va-
lovi.

Tedaj se glava potopi in izgi-
ne v tisti peni. Srca na obrežju
se krčevito stisnejo. A glava se
zopet dvigne na vrh, strese se
in se malo obdrži nad vodo z ro-
kami, potem je zopet zmanjka,
tokrat pa za dolgo časa. In na-
enkrat se prikaže znova iz glo-
bine mogočilo, zamgovito, viso-

ko dvignjena in vržena nazaj,
za seboj vleče ono nezavestno
mokro gmoto ter začne rezati
proti bregu nežno se privijajoč
k eni roki.

Breg zavriska kakor blazen.
Drim je šumel med soteskami,
klci so se dušili v tistem bes-
nem bučanju, on pa je ves rdeč,
zasopel in moker prišel na breg,
spustil tisto še živo gmoto na
pesek in izginil ...

**Strašen učinek odskaku-
jočih bomb**

Skoraj je že prevladovalo
mnenje, da so se z raznim no-
vim orožjem založili za sedanji
bojni ples samo Nemci, zavez-
niki pa da v vseh dvajsetih letih
od zadnje svetovne vojne
niso izumili ničesar novega. To-
da šele sedaj so začeli počasi
kazati, da temu le ni bilo tako,
kajti tudi z zavezniške strani
poročajo o nekem novem, stra-
hovitem orožju. To skrivnost
je prinesel pred nekaj meseci
v javnost neki angleški novinar,
ki se je vozil z letalom nad za-
padnim bojiščem. Iz njegove-
ga poročila posnemamo:

"Zdaj sem na enem izmed
francoskih bombnikov, ki so no-
coj izvedli polet nad sovražno
ozemlje z namenom, da bom-
bardirajo nekatera važna so-
vražnikova mesta in čete v za-
ledju. Iz našega bombnika je
bila skupaj vržena poldruga
tona razstreliva na neko važno
prometno križišče, ki ga je bi-
la prej zasedla sovražna vojs-
ka. Z letala sem videl tudi
mesti San Quentin in Cambrai.
Bila sta v plamenih.

"Kar pa je najzanimivejše,
je tole: Pri tem svojem poletu
sem imel priliko videti učinek
neke posebne vrste francoskih
letalskih bomb. Mlad letalski
častnik, ki se je tudi vozil z
našim letalom, mi je razlagal,
kako se te bombe uporabljajo in
kako učinkujejo.

"Rekel mi je, da se te bombe
meče samo iz majhne višine.
Ko taka bomba pade prvič na
zemljo, odskoči še dva ali tri-
krat nazaj, vselej pa se le delo
no razpoči. Odskoči pa le te-
daj, če je bila vržena iz majhne
višine. Če jo je letalec vrgel
iz prevelike višine, tedaj se raz-
poči takoj, ko zadene zemljo.
Zgodi se dostikrat, da taka
bomba, če jo je letalec odvrge-
l iz prave višine in pravilno, od-
skoči višje kakor pa leti letalo,
iz katerega je bila vržena."

Angleški dopisnik z bojišča
končno še pripominja, da je
učinek takšnih bomb strašen.
Kamor so padle te vrste bombe,
so pustile za seboj same razva-
line. Predvsem so namenjene
sovražnim oklopnim oddelkom.
Iz tega se vidi, da so tudi Fran-
cozi iznajdljivi.

—Tovorni avtomobil se je pre-
vrnil in zahteval človeško žr-
tev. Pred dnevi je vozil šofer
lesne trdke Rizzato iz Ajdov-
ščine s svojim težkim avtomobi-
lom in priklonim vozom v goz-
dovih Hrušice nad Podkrajem
po znanih Turških klanecih na-
vzdol. Vozil je precej hitro. Ko
mu je na neki strmini privozil
nasproti drug tovorni avtomobi-
bil, se zaradi ozke ceste ni mo-
gel primerno ogniti in se je s
celim vozilom prevrnil preko
škarpe. Poleg šoferja je bilo
na tovorniku pet delavcev. Z vo-
zom vred je vsa šestorica zlete-
la po bregu v nižino. Pri padcu
so vsi dobili več ali manj težke
poškodbe, 47 letni Frane Pin-
tar je obležal na mestu mrtve.

—Dva brata in sestrico po-
vozil vlak. Na železniškem kri-
žišču v bližini postaje S. Gior-
gio di Nogaro pri Vidmu so tri-
je otroci neke delavske družine,
ki stanuje v sosesčini, ob zapr-
tih zapornicah opazovali dol-
govozni vlak, ki je vozil mimo iz
Trsta proti Benetkam. Ko je
vlak odvozil, neprevidni mal-
čki — 7 letni Janko, njegov 3
letni bratec David in 5 letna
sestrica Marija — niso čakali,
da bi se zapornice dvignile, am-
pak so nič hudega sluteč, držeč

se za roko stopali čez železni-
ška tira. V tistem hipu je pri-
drvel iz nasprotne smeri brzil
vlak Benetke—Trst, ki je vozil
z vso brzino, zajel nesrečne ot-
roke in jih do smrti povozil.
Vlakovodja groznega dogodka
niti opazil ni; šele v Trstu so
mu povedali, kaj se je zgodilo.
Razmesarjena in razkosana
trupelca so našli in zbrali pre-
cej daleč proč od kraja nesre-
če.

—Pes odkril zaklad. V Ščed-
nem pod Števerjanom v goriški
okolici je pri kmetu Jožetu Hle-
detu domači pes-čuvaj grebel
ob zidu za hlevom. Bil je pri-
klenjen in si je z brskanjem
krajšal čas. Nenadoma je za-
čel lajati in z vso silo kopati v
zemljo. Ker laže ni hotel po-
nchati, je šla hišna mati pogle-
dat, zakaj pes tako razsaja. Ko
se je približala, je vsa začude-
na obstala; na tleh okrog zve-
stega čuvaja so se svetili srebr-
ni kovanci. Bilo je očitno: pes
je našel zaklad. Bili so avstrijs-
ski goldinarški in kronski ko-
vanci, ki jih je izgrebel pes iz-
pod zida. Kolikšen je bil za-
klad, ne vemo! Previdna gospo-
dinja na tozadevna vprašanja,
noče dati točnega odgovora,
ampak se na pobaranje, koliko
je bilo denarja, zavije v skriv-
nostno pojasnilo: precej! Oči-
vidno gre za denar, ki ga je kdo
skril v teku zadnje svetovne
vojne.

MALI OGLASI

PRIJAZNO VABIVA
na ribjo pečenko vsak pe-
tek in na kokošjo večerjo
vsako soboto. Prijazna
postrežba s 6% pivom, vi-
nom in zganjem. Pri nas
dobite vedno dobro dru-
žbo. Se priporočava za
obilen obisk

JOHN LEUSTIK
in
JOHN ANDOLŠEK
slovenska gostilna
Bliss Ave. in 71. cesta.

Odda se

hiša sama zase, 5 sob, furnez,
kopališče in vse udobnosti. Od-
da se mirni in poštini družini.
Hiša se nahaja na 6513 Schae-
fer Ave., vprašajte na 6531
Schaefer Ave.

Trgovski prostor

V najem se da trgovski pro-
stor, pripraven za salun ali re-
staurant. Tam se dobi v najem
tudi sobe, s hrano ali brez. Po-
izve se na 15220 Saranac Rd.
zadej, blizu NYC mostu. (269)

Delo dobi

intelligentno dekle za splošna
hišna dela. Dobra plača, nič
pranja. Dr. G. Rosen, FA 7578.
(269)

Stancvanje se odda

obstoječe iz 6 sob, zgorej kopa-
lišče, furnez, za odraslo družino.
Nahaja se na 1046 E. 74th
St. Vpraša se na 1053 E. 72nd
St. (268)

Išče se

Joe Porle. Pred 20 leti je živel
v Clevelandu. Išče ga sestra
Neža Porle, 149 N. Brockway
Ave., Youngstown, O. (268)

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEAnderson 9231
Se priporoča za popravila in bar-
vanje vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

FR. MIHČIČ CAFE

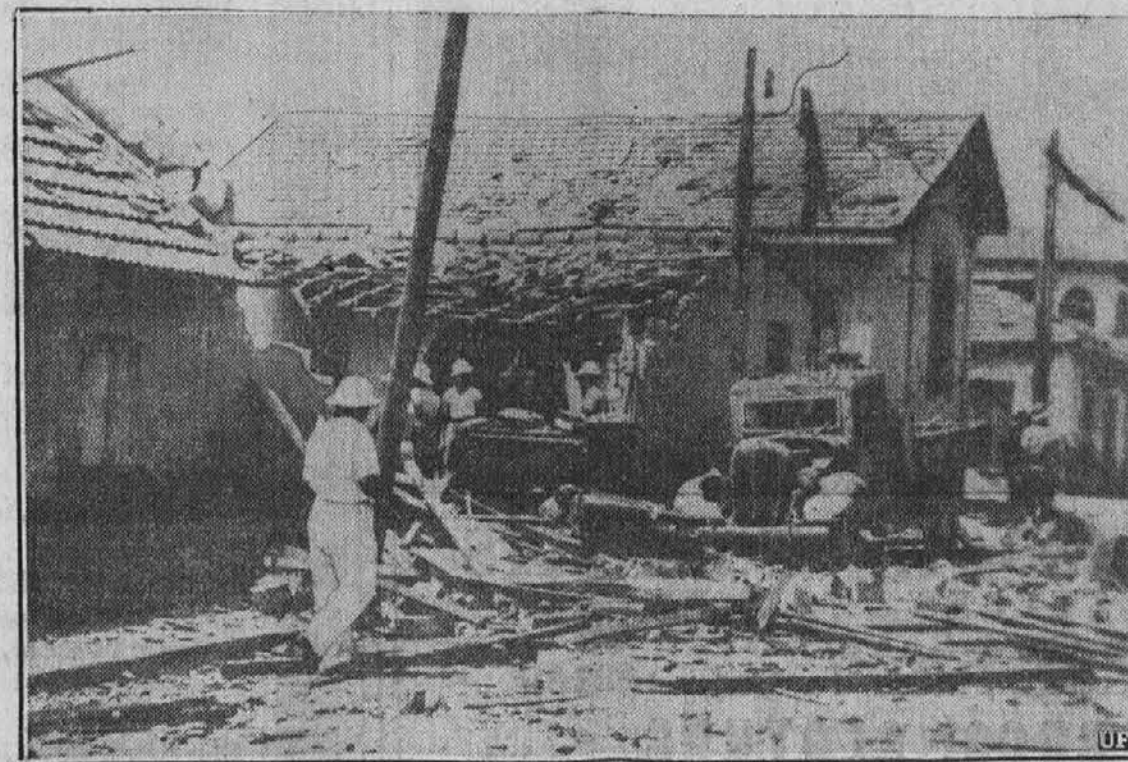
7114 St. Clair Ave.
Vsak petek serviramo ribjo pečenko
ENDcott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigri-
zek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

RENU AUTO BODY CO.

878 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNICK — M. ZELEDDEC
Glenview 3890.

Zgornja slika nam kaže rešenega moškega, ki je bil zasut pod razvalinami celih 17 ur (rešeni je levi na sliki s čelado na glavi). Kot prvo pomoč je potreboval tople vode, zato je bolniška strežnica ustavila na cesti parni valjar, ker drugje ni mogla dobiti vroče vode. Slika je bila poslana iz Londona.

Slika nam kaže poškodbe, ki so jih napravile bombe ob napadu na Dakar v Afriki. Gornja slika nam kaže governerjevo poslopje, ki so bila poškodovana 24. in 25. septembra.

(Dalje prihodnj.)

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Lahko bi se zgodilo, da ne bi mogli pogrešati nobenega izmed najbogatejših in najplemenitejših mož — ne smemo dajati možu, kakršen je Erlend, dopusta, da poseda doma, se šali z ženo in oskrbuje svoja posestva — pa naj jih oskrbuje tako ali tako," je pristavil Erling, ko je zagledal Lavransov obraz.

Ta se je bežno nasmehnil.

"Če pa je po vašem nespametno, siliti v Erlenda, da ga pridobimo za nas, tedaj tega ne bom delal."

"Po mojem, ljubi gospod," je rekel Lavrans, "more biti Erlend v teh dolinah koristen, kot ste sami rekli — možno je pričakovati, da bo ta vojni poziv v srenjah južno od namdalskega okrožja vzbudil nejevoljo — tam namreč, kjer ljudje mislijo, da se jim Rusov ni treba prav nič bati. Morda je Erlend kakor nalašč za to, da bo ljudi v teh rečeh malo spreobrnil —"

"Ko pa ima tako prekleto dolg jezik," je ušlo gospodu Erlingu.

Lavrans je odgovoril z lahnim nasmehom:

"Morda mnogi tako govorico bolje razumejo kot — govorico uvidenih mož —." Spet sta se spogledala in se zasmejala. "Naj že bo, kakor hoče — škoda lahko več napravi, če bi se prikazal na zboru in preveč povzdignil svoj glas —"

"No, če bi ga tamkaj ne mogli brzdati, potem —"

"Vsekakor bi mogel to le tako dolgo, dokler se ne sreča s takimi tiči, s katerimi rad leta v jati — moj zet in jaz sva si preveč različna."

Prišel je Erlend:

"Ali vaju je maša tako nasitila, da vama ni treba nič zajtrkovati?"

"O zajtrku nisem nič slišal — lačen sem kot volk — in žejen —" Lavrans je pogladil umazano belega konja, pri katerem je ravno stal. "Tistega hlapca, zet, ki oskrbuje tvoje delovne konje, tistega bi spodil z dvora, še preden bi sedel za mizo, če bi bil moj hlapec."

"Ne upam si tega radi Kristine," je rekel Erlend. "Speciál se je z eno izmed njenih dekel."

"Kaj? V vaši dolini torej smatrate to za tako imenitno delo," je rekel Lavrans in nekoliko dvignil obrvi, "da se vam zbog tega zdi nepogrešljiv —?"

"Ne, ampak razumeli boste," je smeje se rekel Erlend, "Kristina in duhovnik bi ju rada poročila — in jaz naj bi mu toliko pomagal na noge, da bo mogel preživljati ženo. Dekle ne mara in njen varuh ne mara. Tore pa že sploh ne mara —"

ampak z dvora ga ne smem spoditi; Kristina se boji, da ne bi potem zapustil doline. Sicer pa ima zdaj nad seboj Ulfa Halldorssóna, kadar je ta doma —"

Erling Vidkunsson je stopil Smidu Gudleikssonu nasproti; Lavrans je rekel Erlendu:

"Kristina se mi zdi zadnje čase nekam blede —"

"Da," mu je Erlend vneto segel v besedo. "Ali ne bi mogli spregovoriti z njo, tast — ta otrok ji bo še mozeg izsesal iz kosti. Mislim, da ga hoče dojeti kakor kakšna kočarica vse do tretjega posta —"

"Da, zelo ga ima rada, svoje-ga sina," je rekel Lavrans in se malce nasmehnil.

"Da," Erlend je zmajal z glavo. "Po tri ure sedita, ona in Sira Eiliv — in se menita o tem, da je fantič tu ali tam pordel, in o vsakem zobu, ki ga dobi, potem pa mislita, da se je dogodil

velik čudež. Kolikor jaz vem, otroci vedno dobivajo zobe, in bi se bolj čudil, če bi jih naš Naak-kve sploh ne dobil."

II.

Naslednje leto, nekega večera proti koncu božičnih praznikov sta Kristina Lavransova in Orm Erlendsson čisto nepričakovano prišla k mojstru Gunnulfu na njegov mestni dvor.

Ves dan, že od jutra, je pihalo in vlažno snežilo, zdaj proti večeru pa se je vreme sprevrglo v pravcato snežno viхро. Oba sta bila od nog do glave pokrita s snegom, ko sta stopila v sobo, kjer je duhovnik s služničad-ji sedel pri mizi.

Gunnulf je ves prestrašen vprašal, če se je doma na Husabyju kaj pripetilo. Toda Kristina je zmajala z glavo. Erlend je na gostiji v Gelminu, je odgovorila na svakovo vprašanje, ona pa je bila tako trudna, da ni mogla z njim.

Duhovnik je pomislil, da je vso pot do mesta prejahala — konja sta bila od kraja upehana — zadnji kos poti sta komaj še mogla pregaziti skozi zamete. Gunnulf je poslal s Kristino dve ženski, da bi jo preoblekli v suha oblačila. Bili sta to njegova rednica in njena sestra — drugih žena na duhovnikovem dvoru ni bilo. Sam pa se je pobrigal za nečaka. Medtem je Orm pripovedoval:

"Kristina je bolna, mislim. Povedal sem to očetu, pa se je razjezil —"

Zadnje čase je bila vsa iz sebe, je pravil deček. Ni pa vedel,

Charles Mulrain, star 54 let, stanujoč v Chicagu je priznal, da je bil on tisti, ki je metal jajca na republikanskega predsedniškega kandidata Willkieja. Sedaj je v zaporu in pravi, da obžaluje svoje dejanje.

kaj ji je. Ni se mogel spomniti, komu izmed njiju, Kristini ali njemu, je bila prišla v glavo misel, da bi odjezdila semkaj — ah da, Kristina je govorila o tem, da tako hrepeni po Kristusovi cerkvi, in on je bil nato odgovoril, da jo bo spremljal. Davi pa, kakor hitro je bil oče odjezdil z doma, je Kristina izjavila, da hoče na pot. Orm se ji je uklonil, čeprav je vreme slabo kazalo — toda Kristine oči so ga plašile.

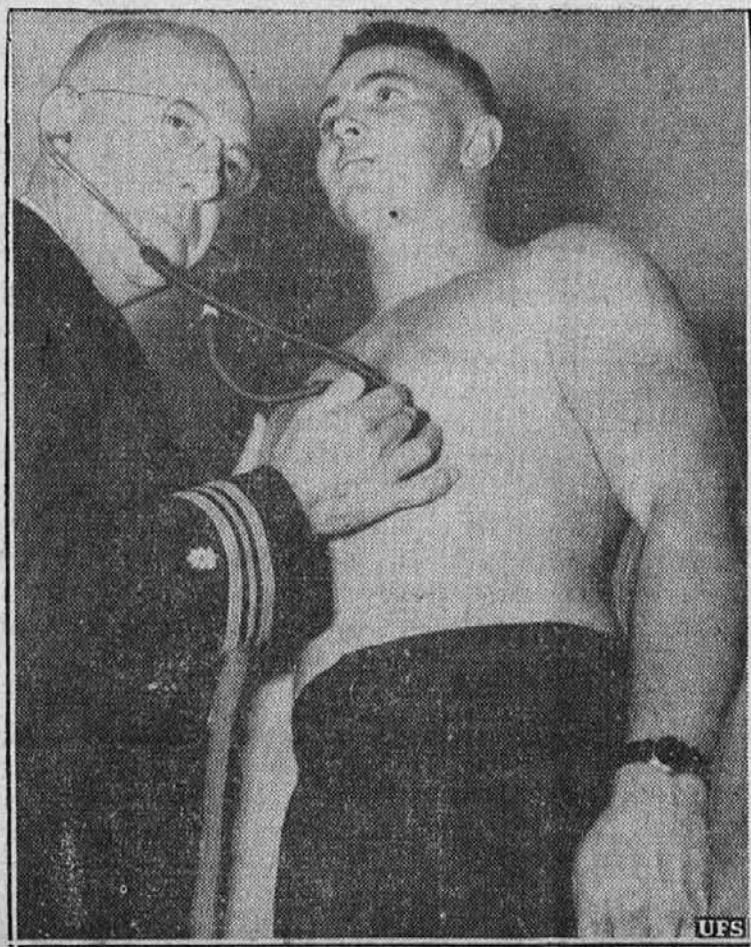
Ko je Kristina spet prišla v sobo, je Gunnulf dejal sam pri sebi, da tudi njega plašijo. V Ingridini črni obleki je bila videti neznansko suha, obraz je imela blede kot liče in oči, obdane spodaj s temnomodrimi kolobarji, so bile globoko vdrtje — pogled je bil čuden in črn.

Več kot trije meseci so bili prešli, odkar jo je bil zadnjič videl — takrat, ko je bil ob kr-

stu na Husabyju. Bila je zdrava, vega obraza, ko je tako radi lepšega ležala v postelji, in rekla je bila, da se čuti čvrsto — porod da je bil lahak. Zato je tudi on branil, ko sta Ragnfrid Ivarjeva in Erlend hotela izročiti tega otroka dojlji — Kristina se je jokala in moledovala, da bi smela sama dojeti Bjorgulfa. — Drugi sin je dobil ime po Lavransovem očetu.

Najprej je duhovnik zategadelj vprašal po Bjorgulfu — vedel je, da Kristina tudi za dojljo kdo ve kaj ne mara, ki so jo bili dali otroku. Zdaj pa je rekla, da malček dobro uspeva in da ga ima Frida zelo rada, da mnogo bolje skrbi zanj, kot je bilo pričakovati. In Niklaus? je vprašal stric. Ali je še tako lep? Materi je na obrazu zasijal smehljaj.

(Dalje prihodnjič)

V San Diego, Cal., se je javil v vojaško službo George Temple, starejši brat poznane filmske igralkice, Shirley Temple, star je 21 let. Če tak dečko ne bo potrjen, kdo pa bo?

Napredek, ki je vam v korist

Postržba Morris Plan posojil je bolj v pomoč, popolna in udobna kot še kdaj — medtem, ko so stroški vedno nižji. Gotovo je to pravi napredek, ki vam prinese NOVA lahka odplačila, NOVO naglo postržbo, NOV prihranek časa in denarja, kadar potrebujete posojilo.

POSOJILA ZA MALE STROŠKE

POSOJILA NA AVTE	OSEBNA POSOJILA
DA SE DOBI GOTOVINA	POSOJILA NA ZAVAROVALNINO
DA SE PLAČA AVTO	POSOJILA NA VREDNOST
DA SE KUPI AVTO	POSOJILA ZA IZBOLJŠAVE

MORRIS PLAN BANK

921 Huron Rd. — St. Clair in E. 147th St.
14006 Kinsman Rd. — Detroit in W. 117 St.
Lee Rd. pri Meadowbrook

Člani Federal Deposit Insurance Corporation

All Wool OVERCOATS - TOPCOATS

IN ALL STYLES

Made in Our Own Shop \$16.95 UP

Suits, Topcoats, Overcoats—Made To Order—\$22.50

BRAZIS BROS. CLOTHES

6905 Superior Avenue

6122 St. Clair Avenue

15602 Waterloo Road

1890

1940

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrta naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt odvzela življenje in je za vedno zatisnil svoje mile oči naš preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in dobri oče

JOSEPH PETRIC

ki je po dolgi in mučni boleznii previden s svetimi zakramenti izdihnil svojo blago dušo in v Bogu zaspal dne 14. oktobra 1940, v starosti 49 let. Doma je bil iz Soudražice in je bil rojen 31. decembra 1890. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili k preranemu večnemu počitku dne 17. oktobra 1940 na Calvary pokopališče.

Enako tudi prisrčno zahvaliti vsem, ki ste ga obiskovali v bolnišnici ali pa na domu, ravno tako tudi vsem, ki ste ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili sv. maše in ga spremili do groba. Posebna prisrčna hvala Rev. Max Sodji in Rev. Rud. Prazniku za asistenco pri sv. maši.

Posebno se želimo prisrčno zahvaliti očetu pokojnega Jacob Petric, bratom John, Frank in Charles, bratrancem Frank in Anton Novak, sestrični Mrs. Mary Champa, stricom Louis in Anton Champa, moji sestri in soprogi Jennie in Frank Pucel in dobrim sosedom Mrs. Jennie Ambrozic in hčere, Mrs. Mary Gogala in hčere, Mrs. Mary Jersan in hčere, Mr. in Mrs. Anton Chandeck, Mr. Geo. Turk, Mr. Uranko in Mr. Frank Zupan, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih.

Enako tudi prisrčna hvala vsem, ki ste ga obiskovali v bolnišnici ali pa na domu, ravno tako tudi vsem, ki ste ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili sv. maše in ga spremili do groba. Posebna prisrčna hvala Mr. Jos. Adamich, ki je prišel iz Burton, O., in se udeležil pogreba.

Globoko hvaležni se želimo prisrčno zahvaliti vsem, ki so okrasili krsto s številnimi krasnimi vencii v zadnji pozdrav pokojnemu in sicer: Mr. in Mrs. John Petric in družina, Mr. in Mrs. Frank Petric in družina, Mr. in Mrs. Charles Petric in družina, Mr. in Mrs. Frank Pucel, Mr. in Mrs. Geo. Turk in družina, Mr. in Mrs. Frank Novak in družina, Mr. in Mrs. Phillip Drasler, Mr. in Mrs. Louis Champa, Mr. in Mrs. Anton Champa, Mr. in Mrs. Edward Champa in družina, Mr. in Mrs. Andrew Champa in družina, Mr. in Mrs. Rudolph Champa, Mr. in Mrs. Fred Estanich, Mr. in Mrs. John Kastelic, Mr. in Mrs. Wm. Slogar, Mr. in Mrs. Jerry Sain, Mr. in Mrs. Joseph Stampfel, Mr. in Mrs. Jerney Marsich in družina, Mr. in Mrs. Anton Chandeck in družina, Mr. in Mrs. Dominik Lusin in družina, Mr. in Mrs. John Jalen in sin, Mr. in Mrs. Ed Skvarca, Mr. in Mrs. Math Pakish, Mr. in Mrs. John Adamič in družina, Oblak Furniture, Mr. in Mrs. Louis Oblak, Mr. in Mrs. John Jalovec, Ravenna, O., Mrs. Catherine Erzen in družina, Mr. in Mrs. Jos. in Jennie Levstek, Mr. in Mrs. John Petrich, Hecker Ave., Mrs. Anna Blatnik in družina, Mr. in Mrs. Anton Novak, prijateljem Mr. in Mrs. Felix Novinc, Mr. in Mrs. Mike Segar, Mr. in Mrs. Jos. Novinc, Mr. in Mrs. Louis Novinc, Mr. in Mrs. Ted Rossman, Mr. in Mrs. Albert Novinc, Mr. in Mrs. Tony Novinc, Mr. in Mrs. Charles Russ, Mr. in Mrs. Sam Eisen, društvo Glas cleveland-skih delavcev št. 9 SDZ, Cuyahoga Chapter No. 7 Disabled American Veterans of the World War. Obenem tudi prisrčna hvala sledečim sosedom, ki so podarili krasen skupni venec: Mr. in Mrs. Jersan, Mr. in Mrs. Gogala, Mr. in Mrs. Ambrozic, Mrs. Opeka, Mr. in Mrs. Vertovsni, Mr. in Mrs. Loebe, Mr. in Mrs. Skoda, Mr. in Mrs. Pakish, Mr. in Mrs. Hren, Mr. in Mrs. Snyder, Mr. in Mrs. Albright, Mr. in Mrs. Maurer, Mr. in Mrs. Drobich, Mr. in Mrs. Vukusic, Mr. in Mrs. Okorn, Mr. in Mrs. Leskovec, Mr. in Mrs. Dolsak, Mr. in Mrs. Ponikvar, Mr. in Mrs. Nezen, Mr. in Mrs. Zgonc.

Iskrena zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše za mirni pokoj blage duše, in sicer: Mr. in Mrs. Frank Pucel, Mr. in Mrs. Wm. Hansen, Illinois, Mr. in Mrs. Udovich, Barberton, O., Mr. in Mrs. Louis Arko, Barberton, O., Mr. in Mrs. Anton Champa, Jr., Mr. in Mrs. Louis in Frances Perme, Mr. Frank Jurak, Mr. in Mrs. Anton Chandeck, Mr. Frank Phillips, Mr. in Mrs. Frank Brinsek, Mr. in Mrs. Rasinger, Becker Ct., Mrs. Gertrude Sorsek, Mr. in Mrs. Frank Homovec, Mr. in Mrs. John Jalen in sin, Mr. in Mrs. Edward Skvarca, Mr. in Mrs. Charles Karlinger, Mrs. Ambrozic in družina, Mr. in Mrs. Anton Jersan in družina, Mr. in Mrs. Jos. Gogala, Mr. in Mrs. Charles Vertovsni, Mr. in Mrs. Joe Zgonc, Mr. in Mrs. John Snyder, Mr. in Mrs. Jos. Leskovec, Mr. in Mrs. Hoffman, Mr. in Mrs. Anton Marolt, Mr. in Mrs. Rasinger, Mrs. Helena Malnar, Mr. in Mrs. John Ladiha in družina, Mr. in Mrs. John Gornick, Giddings Rd., Mr. in Mrs. John Spehek, Mr. in Mrs. Jos. Dezelan, Mr. in Mrs. Louis Ivanc, Mr. in Mrs. Jos. Rossman, Mr. in Mrs. John Zakrajsek, Mr. in Mrs. Frank Jereb, Mr. in Mrs. Mike Klemencic, Mr. in Mrs. Matthew Skerbec, Mrs. Angela Mozek, E. 53 St., Mrs. Mary Bradac, Mr. Steve F. Pirnat, Mr. A. Tekalec, Mr. Anthony Ulcakar, Mr. in Mrs. Zeigler.

Nadalje tudi prisrčna zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Iskreno se želimo zahvaliti gl. tajniku SDZ, Mr. John Gorniku, predsedniku Mr. Frank Cesnik in tajniku Mr. Louis Rozman od društva Glas cleveland-skih delavcev št. 9 SDZ in Mr. Dominik Lusin za ganljive tolažilne besede na domu ob krsti pokojnega.

Iskreno zahvalo želimo izreči Cuyahoga Chapter No. 7 Disabled American Veterans of the World War za časten sprevid, posebno pa nosilec krste, ki so spremili in položili pokojnega k večnemu počitku. Ravno tako tudi iskrena hvala članom društva Glas cleveland-skih delavcev št. 9 SDZ za lepo udeležbo pri pogrebu. Prav lepo se želimo zahvaliti tudi pogrebemu zavodu Zakrajsek Funeral Home za vso prijazno naklonjenost in za vzorno vodstvo pogreba. Slučajno, če se je kakšno ime pomotoma prezrlo, prosimo oprostjenja ter se jim ravno tako prisrčno zahvaljujemo.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni zvesti soprog in dobri oče, zastoj Te sedaj iščejo oči, ker božja volja je bila, da se je dokončalo Tvoje trpljenje in moral si se za vedno ločiti od svojih dragih. Ohranili Te bomo v sladkem spominu in močne porti in žalostni ob taji veliki izgubi pošiljamo želje k Bogu, da Ti sedaj podeli večni mir in nebeška luč naj Ti sveti.

Globoko žalujoči:

FRANCES PETRIC, soproga

JOSEPHINE, hči

JOSEPH, sin

Zapušča tukaj tudi žalujočega očeta Jacob Petric in brate John, Frank in Charles Petric in strice Louis in Anton Champa. V stari domovini pa strica Andrej Champa in teto Ivano Novak in bratrance in sestrične ter več drugih sorodnikov tukaj in v domovini.

Cleveland, Ohio, 14. novembra 1940.